

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/58/2018
Identifikačné číslo spisu: 4017200464
Dátum vydania rozhodnutia: 15.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4017200464.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Rivac s.r.o., Ontopa 815, Zlatná na Ostrove, IČO: 35 934 760, právne zastúpený: HAVRILLA & Co. s.r.o., Tallerova 10, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 678531/2017 zo dňa 19. mája 2017, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/12/2017-86 zo dňa 20. júla 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a právo na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Nitre podľa § 80 ods. 1 písm. a/ a § 80 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) uložil žalovanému pokutu za nesplnenie povinnosti predložiť administratívne spisy vo výške 500,- €.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenu krajskému súdu dňa 24.07.2017, domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 678531/2017 zo dňa 19.05.2017. S poukazom na ust. § 105 ods. 1 a ods. 2 písm. c/ SSP krajský súd, po začatí konania za účelom prípravy pojednávania uznesením č. k. 26S/12/2017-63 zo dňa 02.05.2018 vyzval žalovaného, aby v lehote 30 dní od doručenia uznesenia okrem iného predložil administratívny spis spolu s administratívnymi spismi orgánu verejnej správy prvého stupňa. Uznesenie bolo žalovanému doručené dňa 02.05.2018

3. Vzhľadom na nečinnosť žalovaného orgánu verejnej správy, krajský súd opakovane vyzval žalovaného výzvou č. k. 26S/12/2017-82 zo dňa 18.06.2018 na splnenie povinnosti predložiť administratívne spisy, v lehote 15 dní od doručenia opakovanej výzvy. Opakovaná výzva bola žalovanému riadne doručená dňa 19.06.2018.

4. Nakoľko žalovaný ani na opakovanú výzvu, v ktorej bol krajským súdom poučený o možnosti

uloženia pokuty podľa § 80 ods. 1 písm. a/ SSP, nereagoval a povinnosť predložiť administratívne spisy nesplnil, krajský súd uložil žalovanému pokutu z dôvodu nutnosti zabezpečenia plynulosti postupu správneho súdu v prebiehajúcom konaní a dôsledného rešpektovania práva účastníkov konania na spravodlivé súdne konanie, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na prejednanie vecí bez zbytočných prietahov. Pri určení výšky ukladanej pokuty krajský súd vychádzal z limitov daných ustanovením § 80 ods. 2 SSP, pričom prihliadol na povahu porušenej povinnosti ako aj intenzitu tohto porušenia.

5. Proti napadnutému uzneseniu podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť žalovaný, z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia krajského súdu. Žalovaný uviedol, že z jeho strany nedochádza k mareniu súdneho rozhodnutia, či snahe o narušenie práv alebo právom chránených záujmov žalobcu, ani o svojvoľné neplnenie uloženej povinnosti, nedodržanie lehoty vyplynulo iba z neobvykle krátkej lehoty určenej krajským súdom 30 dní (na rozdiel od obvyklej 60-dňovej lehoty), z rozsiahlosti administratívneho spisu, zložitosti posúdenia žalobou napadnutého prípadu, enormnej vyťaženia žalovaného a nestihnutia podania žiadosti krajskému súdu o predĺženie tejto lehoty.

6. Dňa 08.10.2018 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti žalovaného. Žalobca mal za to, že krajským súdom uložená pokuta je v plnom rozsahu dôvodná, v súlade so zákonom a dobrými mravmi, preto žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa ust. § 461 SSP zamietol a priznal mu náhradu trov kasačného konania voči žalovanému. Žalobca uviedol, že medzi doručením prvej výzvy krajského súdu žalovanému na splnenie povinnosti predložiť administratívny spis a vyjadriť sa k žalobe a medzi skutočným plnením zo strany žalovaného ubehlo vyše 80 dní, teda námietka žalovaného o obvyklej lehote v obdobných prípadoch v trvaní 60 dní je v plnom rozsahu irelevantná. Taktiež dodal, že žalovaný svojou pasivitou marí nielen súdne konanie, ale aj celkovo správne konanie týkajúce sa vrátenia nadmerného odpočtu, ktorý trvá už desiaty rok od jeho zahájenia. Žalobca mal za to, že žalovaný účelovo, bezdôvodnými prietahmi v konaní špekulatívne predlžuje čas, marí súdne konanie a oddiaľuje vydanie právoplatného súdneho rozhodnutia vo veci.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 <. SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti žalovaného (453 ods. 1 a ods. 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

8. Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca sa žalobou zo dňa 24.07.2017 domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 678531/2017 zo dňa 19.05.2017. Uznesením krajského súdu č. k. 26S/12/2017-63 zo dňa 02.05.2018, doručenou žalovanému dňa 02.05.2018, krajský súd vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe a na predloženie administratívnych spisov orgánov verejnej moci prvého a druhého stupňa. Listom zo dňa 18.06.2018, doručeným žalovanému 19.06.2018, krajský súd opakovane vyzval žalovaného na predloženie administratívnych spisov, s poučením o možnosti uloženia pokuty podľa 80 ods. 1 písm. a/ SSP. Uznesením č. k. 26S/12/2017-86 zo dňa 20.07.2018, právoplatným dňa 08.08.2018, krajský súd uložil žalovanému za nesplnenie povinnosti predložiť administratívne spisy pokutu vo výške 500,- €. Dňa 24.07.2018 boli krajskému súdu doručené administratívne spisy orgánov verejnej správy. Dňa 10.09.2018 bola krajskému súdu doručená proti uzneseniu o uložení pokuty kasačná sťažnosť žalovaného a dňa 17.09.2018 žiadosť žalovaného o odpustenie sankcie (pokuty). Krajský súd v odpovedi zo dňa 21.09.2018 na žiadosť žalovaného o odpustenie pokuty uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že SSP (a ani Civilný súdny poriadok, ktorý sa subsidiárne aplikuje v správnom súdnom konaní) neumožňuje dodatočne odpustiť uloženú pokutu, preto o žiadosti ako o podaní nevyvolávajúcom žiadne právne účinky nemôže rozhodovať.

9. Podľa § 105 ods. 1 SSP ak správny súd nariadi pojednávanie, pripraví ho tak, aby bolo možné rozhodnúť vo veci spravidla na jedinom pojednávaní.

10. Podľa § 105 ods. 2 písm. c/ SSP na účel podľa odseku 1 predseda senátu vyžiada administratívne

spisy od žalovaného orgánu verejnej správy; žalovaný je povinný v lehote určenej správnym súdom predložiť správne súdu svoje administratívne spisy spolu s administratívnymi spismi orgánu verejnej správy prvého stupňa.

11. Podľa § 80 ods. 1 písm. a/ SSP správny súd môže orgánu verejnej správy uložiť uznesením pokutu za nesplnenie povinnosti predložiť administratívne spisy.

12. Podľa § 80 ods. 2 veta prvá SSP pokutu za porušenie povinnosti v odseku 1 možno uložiť do 2.000,- €, a to aj opakovane.

13. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

14. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

15. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

16. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalovaného je uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/12/2017-86 zo dňa 20.07.2018, ktorým uložil žalovanému pokutu vo výške 500,- € podľa § 80 ods. 1 písm. a/ SSP za nesplnenie povinnosti podľa § 105 ods. 2 písm. c/ SSP, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalovaného sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia krajského súdu.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalovaného vo vzťahu k napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Nitre potom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého uznesenia, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre uloženie pokuty žalovanému za nesplnenie povinnosti podľa § 105 ods. 2 písm. c/ SSP. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky dodáva, že správny súd môže o predmete konania rozhodnúť na pojednávaní, alebo bez nariadenia pojednávania. Súdny prieskum zákonnosti je založený na zisteniach z napadnutého administratívneho rozhodnutia a z administratívneho spisu v konfrontácii s tvrdeniami v žalobe. Žalované orgány verejnej správy nie sú oprávnené sa v rámci procesnej obrany správať pasívne. Zákon im priamo ukladá povinnosť súčinnosti voči správne súdu, ktorá spočíva v povinnosti predložiť správne súdu riadne vedený administratívny spis, t.j. spis žurnalizovaný, v ktorom sú jednotlivé listy spisu chronologicky usporiadané a očíslované a v ktorom sa na začiatku, alebo na konci spisu nachádza chronologický prehľad. Z obsahu predloženého súdneho spisu krajského súdu mal kasačný súd za preukázané, že od doručenia výzvy krajského súdu dňa 02.05.2018 (a opakovanej výzvy dňa 19.06.2018) do vydania napadnutého uznesenia dňa 20.07.2018 mal žalovaný dostatočný časový priestor na to, aby si splnil svoju povinnosť predložiť administratívne spisy, aj vzhľadom na skutočnosť, že o predĺženie stanovených lehôt (30 dní a 15 dní) krajský súd nepožiadaval. Námietku žalovaného o stanovení neobvykle krátkej lehoty 30 dní na predloženie administratívnych spisov (a nie obvyklej lehoty 60 dní) vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nedôvodnú, nakoľko z rozhodovacej činnosti je mu známe, že obvykle stanovenou lehotou zo strany krajských súdov Slovenskej republiky je 30-dňová lehota. Z obsahu súdneho spisu má kasačný súd taktiež za preukázané, že od doručenia prvej výzvy krajského súdu žalovaného dňa 02.05.2018 (a opakovanej výzvy dňa 19.06.2018) do vydania napadnutého uznesenia uplynulo 80 dní, čím by nebola zo strany žalovaného dodržaná ani 60-dňová lehota.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie, považoval námietky žalovaného vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol podľa § 461 SSP.

20. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP). Úspešnému žalobcovi voči žalovanému priznal právo na náhradu trov kasačného konania (§ 167 ods. 1 SSP). O výške náhrady bude rozhodnuté v zmysle § 175 ods. 2 SSP.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.